

[Juul-Madsen.]

i den argumentation, der er fremført, en argumentation, der jo også er fremhævet i forslaget bemærkninger.

Jeg skal dernæst sige, at det er en misforståelse, hvis man tror, at venstre og det konservative folkeparti står alene i denne sag og er alene om det ønske at få en anden vurderingsform. Samtlige grundejerorganisationer, hvad enten de dækker parcelhussektoren eller etagebyggeriet eller anden form for fast ejendom, samtlige grundejerorganisationer repræsenterende op mod 1 million grundejere er enige i det synspunkt, der ved det fremsatte lovforslag er fremført af venstre og det konservative folkeparti.

Jeg synes, man i det mindste kunne erkende fra anden side, at det er uheldigt med et vurderingsgrundlag, hvor man på grund af det system, vi har, og den måde, det virker på, får en oppustet vurdering, en højere vurdering end rimeligt er, og også en vurdering, der påvirker hele prisniveauet. Man kan sige, at vi med et vurderingssystem som det, vi har for øjeblikket, er inde i en ond cirkel, hvor den ene høje vurdering i virkeligheden skaber den næste.

Det er da også sådan, at man andre steder har andre former for vurdering. Fra socialdemokratiets side er man som regel så ret begejstret for og så opmærksom på, hvorledes man f. eks. gør i Sverige, og jeg må gøre opmærksom på, at i Sverige gør man det — bortset fra at man ikke har vurderinger hvert 4. år, men hvert 5. år; det er også et spørgsmål, om vi herhjemme nødvendigvis må have vurderinger hvert 4. år med de omkostninger, der følger med, men lad det ligge — at man fører statistik over salgssummerne, derpå udskyder man både de højeste og de laveste summer, og så anlægger man en vurdering, der ligger ca. 25 pct. under det tal, man herefter kommer frem til. Det er altså en form for kontantvurdering, idet vurderingen i virkeligheden ligger 25 pct. under de summer, der gennemsnitlig handles til. Det er en klar erkendelse af fra svensk side, at man ikke over vurderingspo-

litikken skal puste ejendomspriserne op, det være sig på jord eller på bygninger. Det har jeg gerne villet gøre opmærksom på i denne forbindelse.

Det kan ikke undre, at ejendomsbesidderne her i landet med ængstelse imødeser den 15. almindelige vurdering med alle de konsekvenser, det får, og det er jo rigtigt, som finansministeren har sagt, at det får konsekvenser for lejeværdi, for formueværdi, for ejendomsskatternes højde, for en række afgifter etc. Det kan ikke være ligegyldigt for disse mennesker, om en vurdering får heldige eller uheldige konsekvenser i den retning for dem. Derfor vil vi fra det konservative folkepartis side gerne give udtryk for, at det forslag, der her er fremsat, kan vi støtte, det vil vi give vor tilslutning. Vi mener også, det må være muligt med den teknik, der i dag er til rådighed, edb-teknik og anden moderne teknik, når det gælder beregning af statistik, at gennemføre en kontantvurdering efter de retningslinjer, det konservative folkeparti og venstre har foreslået.

Gudme: Jeg vil gerne begynde med det venlige og det positive, og det er at sige, at begrundelsen, den tankegang, der ligger bag ved det forslag, som venstre og de konservative her har fremsat, er rigtig.

Sædvanlig prioritering, sådan som det står i cirkulæret og vurderingsvejledningen, er jo en noget forskelligartet størrelse, alt efter hvilke årgange ejendomme vi har med at gøre. Er der tale om en ejendom prioriteringsmæssigt tilbage fra 1940erne eller 1950erne, er prioriteringen noget med relativt små faste lån og med relativt lave procentsatser. Men for nyere ejendomme, ejendomme, der er prioriteret, efter at vi i 1959 fik reallåneordningen, er forholdet et andet; så går prioritetslånene højt op, og så er det høje procenter, ikke mindst når der er tale om de kontantlån, som reallåneordningen i sin tid skaffede os på livet. Derfor er sædvanlig prioritering ikke noget entydigt, men et flertydigt begreb, som det er meget van-